

SCÉNÁŘ audionahrávka – Karel Lippmann

Vypracovali: Jan Janošík, Michael Holub, Petr Werner, Dan Kolek, Dan Witzenteiler,
Klára Doležalová – žáci 8.B a 9.A ZŠ a ZUŠ Bezdrevská

NAHRÁVKA 1: P. Filipovská: „Normálně“ – písnička

Žák 1: (Jan Janošík)

„Také mladý dvacetiletý student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze Karel Lippmann si představoval šťastný a nekomplikovaný život v míru a se vším příjemným, co studentský život přináší.

Jako jeho spolužáci se s nadějí díval do slibné budoucnosti.“

Žák 2: (Michael Holub)

„Na odvalu a osud jednoho z nich nikdy nezapomene ani pan profesor, ani celý národ. Stal se totiž jeho živoucím mementem a svědomím.“

NAHRÁVKA 2: Poselství Jana Palacha – dokument

NAHRÁVKA 3: K. Kryl: Bratříčku, zavírej vrátka – Poselství Jana Palacha

PAMĚTNÍK pan Karel Lippmann – vstup I:

...„no a potom to byl ten pohřeb Jana Palacha, že jo, který byl teda demonstrativní a zúčastnilo se ho obrovský množství studentů...a představte si, kluci, že z Budějovic středoškoláci šli na ten pohřeb-někteří-neříkám, že všichni, ale někteří středoškoláci šli pěšky do té Prahy na ten pohřeb... v lednu.

Trvalo jim to, asi myslím, tři dny..“

Žák 3: (Petr Werner)

„A jak se v té době trestalo pouhé vyjádření vlastního názoru?“

PAMĚTNÍK pan Karel Lippmann – vstup II:

„To bylo na výročí říjnové revoluce v roce 68, kdy jsem šel na vlak přes Staroměstské náměstí-a tam byla nějaká manifestace také-a byla tam spousta policistů, těch těžkooděnců takových-a nějaký kluk-tak možná ve vašem věku-vykřikl na ty policisty-tak to je oblečené gestapo...no ti policisti se po něm vrhli a začali ho strašlivě mlátit.

A já jsem šel okolo, tak to ve mně nějak vybouřilo krev, tak jsem těm policistům-už ani nevím, co jsem tam na ně něco začal rvát, dostal jsem pendrekem přes jedno rameno, dalším pendrekem přes druhé rameno, no a během chvíle jsem seděl v tom obrněném – v tom antonu...“

Žák 4: (Dan Witzenteiler)

„K odporu a protestům proti „trvale dočasnému“ pobytu sovětských vojsk na naše území využívali lidé jakékoli příležitosti.“

PAMĚTNÍK pan Karel Lippmann – vstup III:

„A tady si to dobře pamatuju, protože když se hrál ten první zápas, tak jsem byl doma, takže to jsem zažil tady v Budějovicích a na ten druhý zápas – to bylo 2:0, ten první zápas jsme vyhráli. Ten druhý zápas jsme vyhráli 4:3, a to už jsem byl v Praze. A pamatuju tu strašlivou radost, že jo, která vypukla po tom hokeji...“

Žák 5: (Dan Kolek)

„Co bylo pro pana profesora na normalizační době nejhorší?“

PAMĚTNÍK pan Karel Lippmann – vstup IV:

„Ta lež. To bylo jednoznačné. V normalizačním období mi nejvíc vadila ta strašná lež!“

Žák 6: (Klára Doležalová)

„A koho všeho nuceně uvítali v našem městě nejen dospělí občané, ale dokonce i děti?“

PAMĚTNÍK pan Karel Lippmann - vstup V:

„...ob jednoho takhle stál Brežněv, no takže... a když jsme odcházeli, tak mě pohladil po hlavě a řekl mi- malčik...“

NAHRÁVKA 4: K. Kryl: *Tak vás tu máme*